

„Момичето само трябва да реши кога, къде, как и с кого”.

Вековна циганска/ ромска традиция е младите да се съобразяват с мнението на родителите и общността включително и по тези въпроси, които засягат семейството. Един от най-важните е свързан с първите мигове от интимния живот на младоженците - показване на девствеността. И въпреки че се прокарват отделни мнения за това, че заради “честта” момичетата се женят рано и това не е добре за тях, то все още продължава да се държи на “първата капка кръв”.

„Жените са голям проблем, защото ранните женитби прекъсват тяхното развитие, умствено и всякакво. Много важно за нас циганите е момичето, когато се жени за мъжа да бъде девствено. Това е причина при първия полов акт и те да се женят, независимо дали са готови за такова нещо. (м., 1987 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 117, 120-121)

„... ще искам от жена ми да е девствена. Това е традиция и просто това е добре. Тя трябва да е завършила образованието си, това означава 18-годишна” (м., р. 1989 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 32-43).

„Трябва да има такъв закон, да я махнат традицията. За една капка кръв си хабим децата. Друго нищо. Традицията е такава. Аз тъй мисля. Трябва да не се търси туй ”честност” и децата ни ще учат. Те нека да си ходят, нека да си правят любов. При нас е друго, при вас е друго. Да си правят любов. То сега това любов ли е – една целувка. Те правят други работи. Няма къде да отива, като я обезчести... Това е, няма да ходи на училище. Много рядко ще има случаи да не разберат. Това момче ще отвори дума, друго ще отвори дума. С тоя се люби, с оня се люби. Тоя ще каже, оня ще каже – всички разбират. Абе, държат на тия работи, на “честта”. То затуй се женят малки. Всяко момиче не се дава. Има някои, които се дават. Обаче 90% не се дават. Няма да стане скоро, но трябва да се махне това, за да ходят децата на училище, да имат образование” (ж., р. 1958 г., фичерка).

„За тая “честност” на 12-13 години не могат да учат нашите деца. Защото тя ако има приятел, да има полови отношения с него, тя няма да се жени малка. Както са българите”.

На въпроса „А родителите ще приемат ли това?” отговорът е: „Няма да приемат. Аз съм съгласна да не търсят тая капка кръв, защото ето нашите момичета - отдава се на приятеля, забременява, не я приемат, опетнена, вярно, че е опетнена. Целият квартал знае, че тя не е честна. Всичко се знае.... В къщи идва техният род, събират се двата рода, да видят (в нощта на свогдането – б.а.). Земат ракия, поливат ракия, да цъфне, без ракия не